

Welcometo.dk slutter med konference 16. marts

Tilmelding til konferencen til Finn Rasmussen på fir@da.dk senest 2. marts.

16. marts markerer Welcometo.dk afslutningen på projektet med en formiddagskonference i DGI-byen. Her vil nogle af de mest markante projekter fra kommunerne blive præsenteret, og projektets væsentligste resultater vil blive forelagt.

Konferencen bliver rundet af med en paneldebat mellem lederne af projektets

partnere og sponsor. Det er integrationsminister Birthe Rønn Hornbech, LO-formand Harald Børsting, DAs adm. dir. Jørn Neergaard Larsen og formanden for KLs Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalg, borgmester Erik Nielsen, Rødovre.

Konferencen varer fra kl. 10.00 til 13.00, hvor der bliver serveret en frokostbuffet.

Sateja ville gerne blive i Danmark, men ville også gerne have et job

Sateja Bhalekar

I oktober 2010 skulle Sateja Bhalekar og hendes mand beslutte, om de ville blive i Danmark. Han arbejdede for et indisk IT-firma på et projekt i Købehavn og havde fået tilbudt en forlængelse af sin kontrakt. Hun er jurist med speciale i selskabsret og kontraktsret, men havde efter to år endnu ikke fundet et arbejde i Danmark.

- Det er vigtigt for mig at have et job, hvor jeg kan bruge min uddannelse. Jeg vil selvfølgelig også gerne have pengene, men det vigtige for mig er at holde hjernen klar og med nye ideer, siger Sateja Bhalekar.

Da det ikke lykkedes i Danmark, forsøgte hun i London. Og fik arbejde i løbet af en måned. Og dermed ny selvtillid.

Det var et midlertidigt job på tre måneder. Men det var anstrengende. Arbejdsdagene sluttede sent – også om fredagen, når hun skulle hun hjem til sin mand og deres fireårige søn i København.

I oktober måtte de så vælge. Skulle hendes mand tage imod tilbuddet om at blive i København? Eller skulle de tage til London,

hvor hun kunne få job? Eller skulle de vende tilbage til Indien?

- Jeg havde dårlig samvittighed over for min mand, for han var glad for sit job og ville gerne blive. Det ville jeg også helst, for jeg kan godt lide den balancer her er mellem arbejde og fritid. Og så synes jeg her er trygt og godt at være, forklarer Sateja.

Men så skete der noget, der greb afgørende ind i deres overvejelser. Firmaet Spousecare, som Sateja Bhalekar har været i kontakt med i hele sin tid i Danmark, fik kendskab til et job, de, passede til Satejas kvalifikationer, i en international virksomhed i Købehavn, og satte hende i forbindelse med det.

Jobbet består i at forhandle og håndhæve internationale kontrakter, og hun fik det. Først som et vikariat i tre måneder, derefter forlænget med fire måneder.

Dermed ophørte deres overvejelser. Nu bliver de i Danmark – i hvert fald de næste fem år.

Brandy Lebitsamer, USA: "Uden et job er jeg ikke en hel person"

Brandy Lebitsamer

Brandy Lebitsamer har håndteret arrangementer for millioner af dollars i USA for Disney og for store producenter af videospil. Nu søger hun arbejde i Danmark og har gjort det siden maj 2010. Hun kom hertil fra Californien sammen med sin kæreste, der fik arbejde hos IO Interactive i København.

- Jeg har ikke været uden job siden jeg blev gammel nok til at arbejde, så det er som om noget af mig mangler. Det vil jeg gerne have igen, forklarer Brandy Lebitsamer.

Der til kommer, at det er stramt at leve i Danmark for kun en løn. Det ville være nemmere, hvis også hun tjente penge.

fortsætter...

Brandy Lebetsamer, USA: "Uden et job er jeg ikke en hel person" fortsat...

Men det er en snæver ekspertise hun har, det erkender hun. Der er ikke mange af den slags jobs i Danmark. Derfor søger hun også mere bredt efter jobs, der går ud på at håndtere projekter i almindelighed.

Hun taler ikke dansk, men det ser hun ikke som en ulempe. Næsten alle danskere taler jo engelsk, og hendes kæreste klarer sig fint med engelsk på sit job.

Men de danske virksomheder kunne godt gøre lidt mere ud af at præsentere sig på engelsk på deres hjemmesider. Det ville gøre det nemmere for hende at finde virksomheder, hvor der måske kunne være noget for hende at lave.

Hende kærestes arbejdsgiver, IO Interactive, har engageret firmaet Spousecare til at hjælpe hende med at finde et job og med i

det hele taget at finde sig til rette og forstå den danske arbejdskultur. Den hjælp er hun glad for.

Faktisk har hun haft sin første opgave i Danmark for Spousecare. Det var Copenhagen Expat Fair på Københavns Rådhus i forbindelse med København Kommunes velkomstarrangement for nye udenlandske borgere. Her præsenterede omkring 40 foreninger deres fritids- og kulturtilbud for deltagerne. Hun stod for den fysiske planlægning og afviklingen af arrangementet.

Hendes og kærestens visa til Danmark udløber med slutningen af 2012. Har hun ikke fundet et arbejde i Danmark inden da, kan de blive nødt til at vende tilbage til USA. Her er Brandy sikker på, at hun vil få et job igen.

Spouse Jik Boom: Jeg vil være nyttig og uafhængig

Jik Boom

- Jeg vil gerne føle mig nyttig. Og så vil jeg også gerne have den uafhængighed, at jeg tjener mine egne penge, siger Jik Boom. Hun er fra Holland og kom til Danmark i august 2010 sammen med sin kæreste, der overtog en stilling som økonomidirektør i København i en international koncern.

Hun er sekretær og har søgt mange jobs både i sit fag og i kanten af det. Hun har søgt stillinger og hun har sendt uopfordrede ansøgninger, men hidtil uden resultat.

- Jeg regner med, at det er fordi jeg endnu ikke taler dansk. Der til kommer, at der er så mange ansøgere til de enkelte jobs. Jeg har fået afslag, hvor der stod, at der var 200 ansøgere, fortæller Jik Bom.

- Det er ingen fordel, at jeg taler engelsk,

for de fleste danskere taler godt engelsk. Og hollandsk er ikke særligt efterspurgt. Måske mit franske kunne være en fordel.

Jik Boom tror det ville hjælpe hende og andre spouses at få hjælp til at komme i kontakt med de netværk, hvor de fleste kandidater til jobs i Danmark bliver fundet.

- Man skal også gøre noget selv for at få et job, men det ville være rart, om man kunne få hjælp til at finde ud af, hvem man skulle i kontakt med for at få et job, siger hun.

Skulle det ikke lykkes for hende at finde et job, har hun en plan B. Den går ud på at uddanne sig til at undervise i engelsk. For hun bliver hos sin kæreste i Danmark og følger med ham, når han skal videre til sin næste job i karrieren.

Kinesisk babysitter til tysk familie i Ikast

Maren og Guido Stegmueller er fra Ham-

burg, bor i Ikast og arbejder på Siemens Windpower i Brande. Og deres otte-årige datters babysitter er fra Shanghai, og det kunne ikke være bedre.

Babysitteren fik de gennem konsulent Martin Wind, Lærdansk i Herning.

- De mange udenlandske studerende på designskolen, TEKO, og Aarhus Universitets

fortsætter...

Kinesisk babysitter til tysk familie i Ikast *fortsat...*

afdeling i Herning har brug for et fritidsjob for at have råd til at gennemføre deres uddannelse. Og mange af de udenlandske medarbejdere hos Siemens Windpower har brug for en babysitter. Så er det jo bare at forbinde dem, siger Martin Wind.

Det gør han, fordi han har den opgave, at hjælpe de udenlandske medarbejdere hos Siemens Windpower og deres familier ind i det danske samfund med alt fra valg af tandlæge til kontakt med en fodboldklub. Den opgave har Siemens overladt til sprogskolen Lærdansk i Herning, og her er det Martin Wind, der udfører den.

- Martin gav os nogle forslag, og da jeg så, at en af dem var fra Shanghai, så jeg med det samme forbindelsen. Vi var nemlig i Shanghai for Siemens for nogle år siden, siger Maren Stegmueller.

- Vi har talt med hende om vor fælles historie i Shanghai. Hun har sin familie der og vi har venner og tidligere kolleger i Shanghai, tilføjer Guido Stegmueller.

- Og hun har lovet at lave kinesisk mad til os en dag – altså rigtig kinesisk mad, ikke det man får her i Europa, siger Maren Stegmueller.

Uden international skole var vi næppe kommet

- Havde vi ikke fundet en international skole til Helen, tror jeg ikke, at min mand ville have taget imod jobbet i Danmark, siger Fiona Thomas.

Hendes mand er direktør i en international organisation med sæde i København. Hendes 15-årige datter, Helen, går i Copenhagen International School i Hellerup. Da de kom til Danmark var Helen 12 år.

- Det skulle være en international skole, fordi Helen er engelsk, og vi ønskede så glat en overgang som muligt for hende til skolen i Danmark. Skulle hun have gået i en dansk skole, skulle hun have brugt et år på at lære sproget, og det ville have sat hende et år tilbage i skolegangen, forklarer Fiona Thomas.

Helen selv er glad for skolen, for lærerne og de aktiviteter, den tilbyder uden for skoletiden. Men hun synes også den er lidt lille.

- Somme tider tænker man: Åh, jeg er altid sammen med de samme, griner hun.

Til sommer vender hun tilbage til England

for at tage studentereksamen på en kostskole. Hendes far har stadig fire år tilbage af sin kontrakt, og hendes forældre bliver boende i Danmark. Men hun vil have en engelsk studentereksamen for lettere at kunne komme ind på et engelsk universitet.

Når hun bliver voksen vil hun bo i England og have en familie der. Hun vil dog ikke udelukke muligheden for også at rejse ud.

- Jeg er glad for de år jeg har haft her i et internationalt miljø, og det kunne jeg også tænke mig en gang at lade mine børn prøve. Men jeg har lidt ondt af de elever i min skole, der er her i et år eller måske to eller tre og så skal flytte igen. Det synes jeg må være hårdt, siger Helen Thomas.

International skole nødvendig for international tilværelse

- Selv om vi vendte tilbage til Tyskland nu, ville vi sende vore børn i en international skole, siger Annika Schwenk.

Hun og hendes mand har nu i fire år arbejdet for UNICEF i København. Deres børn, Miriam på 16 år og Cornelis på 14 år går i Copenhagen International School.

fortsætter...

International skole nødvendig for international tilværelse fortsat...

Familien er tysk, men de har arbejdet i og boet med deres børn i så forskellige lande som Jordan, Niger, Indien og Danmark. Alle steder har de søgt internationale eller engelsksprogede skole til deres børn.

- Vi søger et skolesystem, der svarer mest muligt til vores baggrund og til vores behov og forventninger, siger Annika Schwenk.

Da familien kom til Danmark for fire år siden, var der ikke plads til Miriam på Copenhagen International School. Derfor valgte de den dansk-tyske Sct. Petri Skole i København. Men da der året efter blev plads på CIS, flyttede de Miriam der over.

- Sct. Petri skole var ikke for børn af expats, der ikke talte dansk. Den var mere for børn af fastboende – ofte børn af dansk-tyske forældre, forklarer Annika Schwenk.

Miriam er glad for at gå i CIS med dens internationale fokus og den internationale uddannelse, det giver. Det samme er hendes lillebror, Cornelis.

Hun har ingen fritidsaktiviteter uden for skolen. Det har Cornelis. Han spiller fodbold i HIK og føler sig vel modtaget og godt tilpas, selv om han er eneste udlænding på holdet.

- Jeg forstår dansk og kan godt tale dansk med dem. Men de gør deres bedste for at tale engelsk, når jeg er der, fortæller han.

De er begge glade for deres rejsende liv. Også selv om de af og til må forlade venner.

- Man får nye venner, siger Miriam.

Begge vil de selv have et rejsende arbejdsliv, når de bliver voksne.

- Jeg kan ikke forestille mig at skulle leve lang tid på det samme sted, siger Miriam.

- Selv om det var et sted, hvor solen skinner hver dag, vil det også blive kedeligt, fjører Cornelis til.

Tysk læge i Danmark: "Jeg lærte de sjove ord af Einar"

Roland Thele

Roland Thele har den tysk-danske ordbog liggende klar foran sig, og han griber efter den en enkelt gang. Man aner det tyske bagved hans danske, men det er også kun lidt over et år siden han begyndte at lære sproget.

Han begyndte som ortopædkirurg på Regionshospitalet i Horsens i februar 2010. Han fik jobbet gennem Institut Nord i Berlin i oktober året før, og straks efter mens han endnu var i Berlin begyndte han på et dansk kursus tre-fire timer om ugen i en måneds tid. I november satte Institut Nord ham i forbindelse med Einar Rasmussen fra Ebeltoft.

- Han lærte mig de sjove ord, griner Roland Thele, men kvier sig ved at nævne eksempler.

De mødtes en eller to gange om ugen rundt om i byen indtil begyndelse af december. De snakkede og Roland trænede sit danske og brugte, hvad han havde lært på kurset. Og lærte det, man ikke lærer på et kursus.

- Vi grinede meget. Han lærte mig hverdagsprog og slang, og jeg hørte hans udtale. Jeg kunne næsten ikke forestille mig, at jeg kunne komme til at tale på den måde, husker Roland Thele.

I januar var han på Højskolen Østersøen. Her gik både danske, der skulle lære tysk, og tyske, der skulle lære dansk. Også her foregik en del af undervisningen to og to i tandem, som Roland havde prøvet det med Einar. Her foregik det mere struktureret hver anden aften med konkrete emner og med skiftende partnere.

- Her foregår undervisningen i øjenhøjde. Man kan stille alle spørgsmål, og man kan få rettet sin udtale. Det er jo svært for en lærer at gøre for hver elev i klassen, siger Roland Thele.

Han er nu ved at være færdig med sit første år på regionshospitalet i Horsens, og han vil gerne blive og specialisere sig i ortopædkirurgi. Hans mål er at etablere en privat praksis, men det er der ikke mange muligheder for i Danmark, så der kommer nok til at ske i Tyskland.